

روزنامه همدان

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایران
شنبه ۱۵ مرداد ۱۴۰۱_ ۸ محرم ۱۴۴۴_ ۶ آگوست ۲۰۲۲- شماره ۱۹۹۲ _ سال هفتم <p>۸ صفحه - قیمت ۲۰۰۰ تومان - ضرب کیفیت ۶۷۴</p>
hamdelidaily.ir newspaper.hamdeli@gmail.com t.me/HamdeliNews
صاحب امتیاز، مدیر مسئول: ولی الله شجاعپوریان <p>چاپ: ۰۲۱- ۴۴۵۳۳۷۲۵</p> <p>نشانی: تهران- میدان انقلاب - خیابان کارگر شمالی- کوچه مهر- پلاک ۶- طبقه اول- واحد ۳</p> <p>تلفکس: ۰۲۱۶۶۹۸۱۲۷۵ - ۰۲۱۶۶۹۸۱۲۷۱</p>
سردبیر: فضل‌الله یاری <p>توزیع: نشر گستر امروز ۰۲۱۶۹۳۳۰۰۰</p>

یادداشت‌ها

چکش انسانی

پوش هستند زیرا دست‌کم تکلیف آدم با آن دسته مشخص است و می‌توان با کمی درایت از آن‌ها دوری کرد؛ اما این دوست‌نماهای کوبنده تا آدم به ملوث بودن آن‌ها پی ببرد بسیاری از چکش‌هایش را نوش جان کرده و تا بخواهد مانند میخی در دل دیوار خود را از جدارها رها کند چه آسیب‌های روحی و جسمی را که محتمل نمی‌شود. چه پسندمان باشد چه در پسند ما نباشد بیشتر انسان‌ها خواسته یا ناخواسته برخی مواقع بازیگر نقش چکش در صحنه تئاتر زندگی خود و دیگران بوده‌اند، حالا با یک حرف یا یک رفتار کوبنده. حتی برای خودمان هم پیش‌آمده که گاهی ما در جلد یک چکش رفته‌ایم و احساسات خوب و بدمان را سرکوب کرده‌ایم. استعدادهایی در تمام که پانگرفته، دست‌بسته در گوشای از ذهنمان میخ‌کوب کرده‌ایم. حالا همیشه به سراغ کارکرد چکش رقتن هم بد نیست. می‌توان مانند یک چکش‌حس‌ها و افکار منحوس و منفی را آن‌قدر کوبید و کوبید تا خرد و خاکشیر شوند و اثری از آن‌ها در سرزمین باورهایمان نماند. چه بسیار از ما آدم‌ها به دلیل چکش‌های انسانی که در ذهن خود یسا در انسان‌های اطرافمان وجود داشته‌اند به خودباوری و دیده شدن و پرورش دادن توانایی‌هایمان نرسیده‌ایم و با گناه نوسیده استعدادهایمان را جوانه زنده هرس کرده‌ایم، فقط و فقط به دلیل سرکوب شدن. پس ای کاش کمی بیشتر به توانایی‌های مخرب اطرافیانمان چه آن‌ها که با همه دشمن بودنشان صادقانه نقش خود را ایفا می‌کنند و چه آن‌ها که ریاکارانه لباس زیبای دوستی را آلوده می‌کنند توجه کنیم و با خودباوری به حرف‌ها و رفتارهای کوبنده آن‌ها ارزشی قائل نشویم و چه خوب که به افکار چکش‌وار خودمان هم بیشتر رسیدگی کنیم که برای کدام‌یک از حس‌های مثبت و منفی‌مان آن را بکار گیریم. می‌توان به‌جای چکش به دست گرفتن و کوبیدن افکار مثبت و استعداد و توانایی‌هایمان، افکار تاریک و مدموم را به نیستی تبدیل کنیم. همان‌طور که گفتم چکش انسانی لزوماً همیشه هم بد نیست. می‌توان چکش انسانی برای سرکوب افکار پلید و حس‌ها منفی و محجوری خود و انسان‌های دیگر بود. می‌توان از هر چیزی استفاده درست را کرد. فقط باید عملکرد صحیح آن را پیدا کرد و به کار گرفت.

طاوفه تاریخی

روزی که اولین بمب اتم جهان منفجر شد

ابری قارچ مانند، پس از بمباران اتمی از شهر برخاست. پس از انفجار، برق بدون صدایی زده شد و نوری چندین برابر خورشید ساطع شد.پنجم اوت سال ۱۹۴۵ به‌وقت آمریکا (ششم اوت به‌وقت ژاپن) یک بمبافکن «بی-۲۹ آمریکا نخستین بمب اتمی را بر شهر هیروشیما ژاپن فروافکند که در همان لحظه بیش از شصت هزار تن کشته و افزون بر ۱۲۰هزار تن دیگر مجروح شدند که بسیاری از مجروحین و آسیب دیدگان (حدود ۱۱۰هزار تن از آنان) نیز به‌تدریج جان سپردند. این بمباران اتمی ساعت ۹ و ۱۵دقیقه باسداد به‌وقت محلی انجام شد. بمب، معادل ۲۰هزار تن «تی‌ان‌تی.» قدرت انفجار داشت. خلبان هواپیمایی که بمب را فروافکند سرهنگ پال تیبتز Paul W. Tibbets, Jr بود که نام مادرش «انولا گئی Enola Gay» را روی بدنه هواپیما نوشته بودند. وی بعداً سرتیپ شد و یکم نوامبر ۲۰۰۷ در نودودوسالگی درگذشت. پس از انفجار بمب، برقی خیره‌کننده چدید و متعاقب آن، ابری سیاه ناشی از سوختن و ذوب شدن آنچه در زمین بود به آسمان بلند شد و در ارتفاع ۳۰۰متری، قارچ سفیدرنگی از این ابر برخاست که تا ارتفاع هفت کیلومتری زمین بالا رفت. این بمب در روی زمین به مساحت چهار مایل مربع همه‌چیز را نابود کرده بود.جمعیت هیروشیما پیش‌ازاین حمله اتمی ۲۴۵هزار تن بود. سه روز بعد، دومین بمباران اتمی صورت گرفت و شهر ناگاساکی ژاپن بمباران شد که در این بمباران نیز نزدیک به ۸۰هزار کشته شدند و شش روز پس‌ازآن در پانزدهم اوت – دولت ژاپن اعلام کرد که تسلیم می‌شود و جنگ جهانی دوم در هر دو جبهه - اروپا و شرق آسیا پایان یافت. این جنگ ششم ماه می ۱۹۴۵ در جبهه‌های اروپا و پس از تسلیم شدن آلمان پایان‌یافته بود. اینک هیچ‌یک از کارکنان بمب‌افکن انولا گئی در قید حیات نیست و آخرین نفر از آنان؛ Theodore Van Kirk (هلندی تبار) در جولای ۲۰۱۴ در ۹۲سالگی درگذشت. ولی بمب‌افکن انولا گئی

یادداشت‌ها و یادداشت‌ها

نقدی بر دفتر شعر «دنده‌های آکاردئون» علی پور صفری

روی سینه‌ات پالایشگاه زده‌اند

شعر می‌نویسم تمام شعرهایم حرف‌های توست/ تمام حرف‌هایم حتی‌اتو می‌توانی راهبای باشی در کارناوال‌لاختری یهودی در آشویتس‌زنی مسلمان تا گردن فرورفته در گودال سنگسار/و معشوقه یک سامواری در مراسم سیوکوی نفت‌اند. دست‌های بریده مسادر، گوش‌های غنیمت‌های جنگی می‌شوند، استخوان‌های پوسیده پدران و مردهایی که خاک آن‌ها را بلعیده و آفتابی که نمی‌از صورت تو را ذوب می‌کند، خواب‌خش‌خش استخوان در پاییز مرگ: «دستم را کجای این شهر بگذارم که قبر پدرم نباشد؟! دیوار خود را از جداره‌های زن‌های جنوب که وقتی ختم قرآن ختم شسادی خانه ما بود./پدر روی سینه‌ات پالایشگاه زده‌اند اما من دست‌هایت را در جاده‌ی اهواز دیدم./من هم یک جنوبی هستم‌و روزی بشکامی نغت می‌شوم.» پورصفری را می‌توان در همین شعرها شناخت‌او به درکی ژرف‌تر از رویدادهای زمانه و روزگار خود و مفهوم زندگی شاعرانه‌اش رسیده است: «برای همین وقتی به جنوب فکر می‌کنم، گریهام می‌گیرد/و دست‌های تو را به یاد می‌آورم‌که دسته کلیدی بودند برای تمام قفل‌ها.» هراندازه پورصفری از سر تعهد و آرمان‌خواهی، رسالت خود را در مقام شاعر سنگین‌تر و حجیم‌تر می‌گیرد،زندگی‌وشعرهایش بجزآن‌زده‌ترو به مرز شهادت نزدیک‌تر می‌شود. تپش حسی او قدرتمند مثل چاه نفت از زمین تنش بیرون می‌زند و شعلهورمی شود: «خدای جنوبی‌ها مادرشان است‌لگو بینه‌های دست پدرم/خطوط مرزی را بهم‌ریخته‌او تا شیخون پیشانی، پیشمیان‌ی را در کشیدن خیاردار در تو زمزمه می‌کنند.» شعرهای پورصفری هم شعرند‌هم نقد‌و تفسیر سرزمین‌مادری،نمی‌شود از او خواست سسر زلف نگاری گیرد و از جنوب فقر و درد سخن نگویند.«وقتی حرف می‌زنی من پورصفری از شخص تن می‌زند‌به جمع می‌رسد،

مشاهده

ماه محرم یکی از بهترین زمان‌هایی است که مردم ایران آداب‌وسوم خود را در آن به‌خوبی اجرا می‌کنند. در این میان ایلام از آداب‌وسوم متعددی برخوردار است.چمر نوعی مراسم ویژه سنتی و نمایش تصویری و عینی از آیین مرثیه‌ای و عزاداری است که می‌توان آن را در قلمرو تعزیه به‌شمار آورد. این سوگ آواز پیشینه‌ای کهن دارد، با اسطیر آغاز دوره نوسنگی ارتباط می‌یابد که در ایران، فیلیپین،یوه‌اسکندریه این مراسم را بعد از برداشت گندم یعنی زمان خشکیدن گیاهان انجام می‌دادند.انتخاب جایگاه و محل برگزاری مراسم و تعیین (چمرگاه) به اعتبار و نقش عمده آن در ایجاد جذبیه و معرفی هر چه باشکوهر صحنه مراسم ارتباط دارد،بنحوی‌که پس از خاتمه مراسم با به‌جای گزاردن علامت تصویری تا سالیان دراز این علامت ضامن و تداعی‌کننده خاطرات فرد متوفی است.پس از اتخاذ تصمیمات لازم در برگزاری مراسم مراتب توسط افرادی که اصطلاحاً (بیک) می‌نامند به اطلاع طوایف و عشیره‌های دور و نزدیک برای حضور و شرکت در مراسم چمر رسانیده می‌شود.مذعوبین به مراسم در گروه‌های منظم بالباس‌های تیره و سائیده که غالباً از ریشت سفیدبان و مردان وزنان میان‌سال طوایف و تیره‌های دور و نزدیک می‌باشند به صحنه مراسم وارد می‌شوند که هر گروه حامل کم‌کهای جنسی مرسوم و مخصوص به خود هستند، این کم‌ک‌ها بیشتر شامل مواد غذایی نظیر برنج، گوسفند، روغن، قند و حتی در مواردی همز است که در لیستی که توسط طایفه صاحب مراسم گرفته می‌شود.

الف) استقبال کنندگان گروه‌زنان

این گروه که عمدتاً بزرگان قوم هستند بالباس محلی و تیره در حالی‌که روی پیشانی و شانه‌های خود را گل گرفته و نوارهایی پهن از سیاه‌چادر را به شیوه حمایل بر تن دارند در مقابل افراد و بزرگان تازه‌وارد مدعو قرار گرفته و با تکرار کلمه «هی داد هی بی‌داد) به همدیگر تسلیت گفته و واردشدگان نیز از یک طرف گل که در یک ششست یا تغاری آماده‌شده به شانه‌ها و پیشانی خود می‌مالند تا مراتب همدردی خود را تجسمی عینی ببخشند. استقبال‌کنندگان مدعوبین را به درون سیاه‌چادرهایی که از قبل آماده‌شده برای استراحت و صرف چای و نهار هدایت می‌کنند.

ب) استقبال کنندگان گروه‌زنان

این گروه با سربندهای تیره و لباس‌های مشکی و صورت خراشیده و پیشانی و شانه‌های گل گرفته‌شده بنحوی‌که چادر و عبای مشکی آن‌ها روی شانه‌ها افتاده به استقبال زنان مدعو می‌روند و با حرکت‌های موزون هر دودست که روی صورت، به‌صورت مماس فرود می‌آید و با گفتن عبارت (وی وی) وای وای صورت می‌گیرد که این عبارت به‌طور ریز و تند و سریع تکرار می‌شود سپس زنان مدعو را به جایگاه و یا محل استقرار گروه زنان (مویه خون یا مور آ) مشایعت و همراهی می‌نمایند. در مراحل اجرایی چمر

انسانی می‌شود و در فلسفه فرو می‌رود: «درختم، فراموش نکن اگر مردی گفت دوستت دارم ابدان برای قفسش برنده می‌خواهد.» پورصفری وقتی از عشق سخن می‌گوید یک شاعر گروتسک باز می‌شود،عشق از رگ گردن به او نزدیک‌تر می‌شود، به درون می‌رود و او را از هم می‌پاشاند: «چشم‌هایت همه‌چیزند‌که از رگ گردن به من نزدیک‌ترند‌و هر بار که آسایشگاه را به هم می‌ریزم‌ادو چشم رنگی‌ات را پرستار دردهاتم می‌گذارد‌و با جریان چند جرعه آب، در معدهام شورش می‌کنی…» گاهی بخش‌بندی دیدی افلاتونی به فضای شعرهای پورصفری رنگ می‌یابد و گاهی موضوع شعرهایش سال‌های دراز جنون می‌شوند و کلمات، اشیا و گاهی دست‌ها‌و را تجزیه می‌کنند و حکم اعلامش می‌صادر می‌کنند: «هن از دست‌های معلم کلاس اولم می‌ترسیدم‌وقتی ساتوری می‌شدند که کلمات فارسی را بخشش بخش می‌کرد/ می‌ترسم و می‌دانم دست‌هایم روزی علیه من شورش می‌کنند‌و گلویم را در آچار تمامم، در آخرین طبقه آسمان خراشسی در پایتخت، با چاقو می‌برند.» بوی خودکشی و سوختگی و تجزیه‌شدگی در اغلب سطرهای شاعر به منام می‌رسد و شاعر را گیج و منگ و پریشان‌حال می‌کند: «گاهی فراموش می‌کنم، دست‌هایم را در جیب‌های کندام پالتو جاگذاشته‌ام../ اندوهم در اتاق کوچکم جان نمی‌شود/گاهی علی پورصفری می‌شود من.» شعرهای شصاخص و معرف پورصفری را هیچ وزن و قافیه و دست‌ورزانی نمی‌تواند محصور کند.برای درک پیوند بسیار فشرده و موجز بینامتنی این سروده‌ها خاصه با اسطوره‌های ایرانی، سامی و یونانی و با یافت به تصویرهای انتزاعی و واقعی و چند ساحتی اشعار، مخاطب باید بوم‌زیست و غربت، تنهایی و مرگ‌اندیشی و حلول و تناسخ و تجارب زیستمانی شاعر را درک کند و از فیلتر حسی و ذهنی خود عبور دهد.

«چمر»، مراسمی سنتی در سوگ امام حسین (ع) در ایلام

از مجموعه‌ای از گروه‌های مختلف تشکیل می‌شود که شامل گروه صف زنان، صف مردان، زنان مویه‌خون، نوازندگان سناز و دهل و گروه شاعران محلی یا به ایش‌ها (بهرت گوها یا رو کرها) است که هر کدام به‌طور منظم و در جایگاه مخصوص خود قرار می‌گیرند. در روز موعود با بالا آمدن آفتاب و به نوا در آمدن سر‌تا و دهل در میدان چمرگاه دورهم جمع شده و در دو صف جداگانه زن و مرد ولی مرتبط به‌هم روی خطی دایره‌وار در چمرگاه صف می‌بندند. نخست مردان صف بسته و علم‌ها و کتل‌ها را در قسمت‌های مختلف صف جای می‌دهند سپس زنان در انتهای صف مردان صف بسته و پارچه‌ای سیاه را جلوی خود می‌گیرند و سپس (به اییها) و (رو کره) در چند دسته چهار تا شش نفری و معمولاً در دسته‌های مختلف به همراه نوازندگان موسیقی که ابزارشان دهل و سرن‌ا است شعرهای فی‌البدهه برداخته که نواپیشان با آهنگی خاص و بسیار غم‌انگیز خوانده می‌شود. همسرایان ضمن سرودن هم‌زمان شعرشان که همراه نوازندگان دهل و سرن‌ا و به‌آرامی حول میدانی دایره شکل که صفوف فشرده مردان وزنان میهمان آن را احاطه کردند به حرکت درمی‌آیند. در وسط میدان با تیرهای چوبی کوتاه سکوبی ایجاد می‌کنند که به (کتل) معروف است. در نزدیکی ظهر از میهمانان نهار صرف نهار در سیاه‌چادرهای که قبلاً در یک یا دو ردیف برپاشده‌اند دعوت به‌عمل می‌آورند. غذای چمر معمولاً چلو گوشت است که در سینی‌های بزرگ و برای هر سه یا چهار نفر یک سینی گذاشته می‌شود. پیش از غروب آفتاب مردان و زنان گرد علم و کتل‌ها جمع می‌شوند و پس از شیون بسیار پیرمردان قوم کتل خاص مرده را بازی می‌کنند و مراسم پایان می‌یابد. مراسم چمر مجموعه‌ای از ارزش‌های انسانی و اسلامی است که در قالب حرکات عینی و ملموس به تصویر کشیده می‌شود تا از این طریق از حقوق عرفی و شخصیت معنوی عزیزان از دست‌رفته و انسان‌های مصلح و خدای جوی تجلیل شود.

زیادداشت‌ها

آنان که پرروی و شکر گفتارند
حیفست که روی خوب پنهان دارند
فی‌الجمله نقاب نیز بیفایده نیست
تا زشت بیبوشند و نکو بگذارند

متن تکامل

کابوی شات:

زمان پیدایش این نما، همان‌گونه که از اسمش پیداست برمی‌گردد به سینمای وسترن دهه ۴۰ میلادی. این نما از ران پا به بالا را نمایش می‌دهد.

مجازی‌ها

- حالم دیگه از دیدن و خوندن و شنیدن اسم جوزپ بولر، اثریکه مورا و اربرت مالی به هم می‌خوره(اسماعیل) فر دادیقا غماه میشه که من باشگاه ثبت‌نام کردم ولی هیچ تغییری تو ماهیچه‌هام نمی‌بینم، فکر کنم فردا باید یه سر هم حضوری برم سر بزنم ببینم مشکل از کجاست. (Razieh Irani)
- داشتم یه وویسی گوش می‌دادم که می‌گفت چند سال دیگه تو و دوستان هر کدوم زندگی خودتون دارین و کم کم بدون اینکه حتی بفهمین جدا میشین. یه روز بدون اینکه متوجه باشین آخرین دورهمیتونو میگیرین، زندگی مسیرهاتونو به آرومی عوض میکنه.(رنج الف)
- من تحقیق کرده‌ام؛ تقریباً نود درصد مشکلات با خوابیدن حل می‌شه، اون‌ده درصدها بالشتو برگردونی بخوابی حل می‌شه.(ش)

تفاوت

نخستین مأموریت ماه برای کره جنوبی با

پر تاب موشک «اسپیس ایکس»

موشک «فالکون ۹» شرکت «اسپیس ایکس» مدارگرد کره جنوبی را به فضا پرتاب کرد. «مدارگرد مسیریاب ماه کره جنوبی» (KPL0) بر فراز یک موشک «فالکون ۹» شرکت «اسپیس ایکس» بلند شد و نخستین مأموریت ماه کره جنوبی را در اعماق فضا آغاز کرد تا زمینه را برای تلاش‌های جاهلطلبانه‌تر در ماه فراهم کند.مقامات «مؤسسه تحقیقات هوا و فضا کره جنوبی» (KARI) در بیانیه‌ای اعلام کردند: مدارگرد مسیریاب ماه که بنام «دانوری» نیز شناخته می‌شود، نخستین گام برای اطمینان یافتن از توانایی اکتشاف فضایی و تأیید آن است.اگر همه‌چیز طبق برنامه پیش برود، به فرود رباتیک روی ماه تا سال ۲۰۲۰ منتهی خواهد شد و این نقطه عطف بسیار بزرگی برای کره جنوبی خواهد بود. در ادامه بیانیه KARI آمده است: اکتشاف در ماه، به افزایش فناوری‌های فضایی کره جنوبی، افزایش ارزش‌های این کشور و برانگیختن غرور ما ختم خواهد شد.فالکون ۹ از یک سکوی پرتاب در پایگاه نیروی هوایی «کیپ کاناورال»فلوریدا، خلاست. دور مرحله موشک، ۲۵دقیقه پس از پرتاب از هم جدا شدند و مسیر خود را طی کردند. مرحله نخست برای فرود دقیق روی سکوی فرود شناور اسپیس ایکس، ۹دقیقه پس از بلند شدن پایین آمدن مرحله دوم به حمل مدارگرد در آسمان ادامه داد و هنوز راه درازی را در پیش دارد. این مدارگرد، یک مسیر طولانی و پرپیچ‌وخم را به سمت ماه در پیش خواهد داشت و درنهایت در اواسط دسامبر به مدار ماه خواهد رسید.ورود KPL0 به ماه، حدود یک ماه پس از ارسال کاوشگر کوچک «CAPSTONE» ناسا خواهد بود که در اواخر ژوئن پرتاب شد و مسیر مداری مشابهی را به‌سمت نزدیک‌ترین همسایه زمین طی می‌کند.مأموریت ۱۸۰ میلیون دلاری KPL0 در درجه نخست برای نشان دادن فناوری‌های موردنیاز برای رسیدن به ماه و اکتشاف در آن است اما مأموریت دانوری، کار علمی معناداری را نیز انجام خواهد داد.این فضاپیمای ۶۷۸کیلوگرمی، شش دست‌سگاه علمی را حمل می‌کند که پنج مورد از آن‌ها متعلق به کره جنوبی هستند و یکی از آن‌ها به نام «شودوک» توسط ناسا ارائه‌شده است. این تجهیزات طی یک مأموریت که برای حداقل یک سال طراحی شده‌است، داده‌های مختلفی را جمع‌آوری می‌کنند.متون‌میتال، ناسوری از یک مغناطیس سنج استفاده می‌کند که اندازه‌گیری‌های آنجماشده با آن می‌توانند به دانشمندان در درک بهتر میدان مغناطیسی ماه کمک کنند؛ به‌ویژه، بخش‌های مرموزی که در آن‌ها میدان مغناطیسی به صورتی غیرعادی قوی است.مقامات مؤسسه تحقیقات هوا و فضای کره جنوبی گفتند که تصاویر دانوری، به‌مسئولان برنامه‌ریزی مأموریت کمک می‌کنند تا نقاط خوبی را برای مأموریت آینده کره جنوبی در فرود روی ماه کشف کنند. «شودوک» که بسیار حساس‌تر از سیستم دوربین «LROC» در مدارگرد شناسایی ماه ناسا است، به دنبال یخ آب در دهانه‌های ماه خواهد بود که در سایه دائمی هستند. تصور می‌شود که این دهانه‌ها حاوی مقدار زیادی یخ آب باشند اما میزان واقعی و دسترسی به آن‌ها به‌خوبی درک نشده است.دخالت ناسا در مدارگرد مسیریاب ماه کره جنوبی، فراتر از ارائه شودوک است. این آژانس فضایی، ۹پژوهشگر را نیز برای شرکت در مأموریت انتخاب کرده‌است. «سناگ ریول لی»، مدیر پروژه KPL0 در بیانیه سال گذشته خود و مدت کوتاهی پس از اعلام اسامی ۹دانشمند شرکت‌کننده، گفت: این فوق‌العاده است که مأموریت ماه موسسه تحقیقات هوافضای کره جنوبی، ناسا را به‌عنوان شریکی در اکتشافات فضایی در کنار خود دارد. ما برای دیدن دانش و فرصت‌های جدیدی که از مأموریت KPL0 و همچنین فعالیت‌های مشترک موسسه تحقیقات هوافضای کره جنوبی با ناسا در آینده به وجود خواهند آمد، هیجان‌زده هستیم.همکاری موسسه تحقیقات هوافضای کره جنوبی با ناسا ممکن است گسترده‌تر باشد. برنامه «آرتمیس» ناسا در تلاش است که تا سال ۲۰۳۰، یک حضور دائمی و پایدار انسانی را در ماه و اطراف آن ایجاد کند؛ بنابراین، مشتاق به دست آوردن داده‌هایی در مورد در دسترس بودن منابع ماه است؛ داده‌هایی که شودوک و سایر تجهیزات دانوری می‌توانند ارائه کنند. کره جنوبی، یکی از امضاکنندگان توافق‌نامه آرتمیس است که این توافق‌نامه مجموعه‌ای از اصول طراحی شده را برای تسهیل اکتشاف مسئولانه در ماه در بردارد. کره جنوبی این توافق‌نامه را در ماه می ۲۰۲۱ امضا کرد و به دهمین کشوری تبدیل شد که این توافق را امضا کرده است.